

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про культуру»
щодо загальних засад надання населенню культурних послуг

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

I. Внести до Закону України «Про культуру» такі зміни:

1. У частині першій:

пункт 5¹ замінити пунктами 5¹, 5² такого змісту:

«5¹) заклад освіти сфери культури – юридична особа, що забезпечує надання послуг з мистецької освіти та/або з наукового та методичного забезпечення змісту мистецької освіти;

5²) креативні індустрії - види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їх продукти і послуги є результатом індивідуальної творчості;»;

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) культурна послуга – дії фізичних та/або юридичних осіб, які провадять культурну діяльність, спрямовані на задоволення культурних, інтелектуальних потреб споживача, забезпечення творчого, духовного розвитку особистості, що мають визначену вартість та споживаються в процесі надання (виконання) цих дій;»;

пункт 10 викласти у такій редакції:

«10) мистецька освіта – культурно-освітня послуга, що надається закладом освіти сфери культури, спрямована на забезпечення розвитку особистості згідно з її культурно-освітніми потребами, а також культурного розвитку суспільства шляхом залучення осіб до вивчення мистецтва та відтворення, інтерпретації, створення та публічного демонстрування творів мистецтва, та є основним джерелом кадрового забезпечення сфери культури та професійного мистецтва;».

2. Абзац десятий пункту 1 частини другої статті 2 викласти у такій редакції:

«мистецької освіти та її науково-методичного забезпечення;».

3. Статті 3, 4 викласти у такій редакції:

«Стаття 3. Державна політика у сфері культури

1. Державна політика у сфері культури – нормативно-правова, регуляторна (адміністративна, економічна, фінансова) та публічна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, спрямована на забезпечення культурних потреб громадян у відповідності до пріоритетів суспільного розвитку.

2. Засадами державної культурної політики та принципами діяльності у сфері культури є:

людиноцентризм;
гуманізм;
забезпечення культурного розмаїття;
свобода творчості та форм культурного самовираження;
інноваційність;
захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав;
охорона культурної спадщини як основи національної культури;
рівні можливості для діяльності у сфері культури;
доступність для кожного громадянина якісних культурних послуг;
автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти сфери культури;
державно-приватне партнерство;
прозорість і публічність прийняття та виконання управлінських рішень;
інтеграція у міжнародний культурний простір.

Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури

1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є:

охорона та заохочення розмаїття форм культурного самовираження;
модернізація культурної інфраструктури та впровадження інновацій у сферу культури;
надання доступних та якісних культурних послуг;
охорона культурної спадщини;
розвиток мистецької освіти та кадрового забезпечення сфери культури;
залучення інвестицій у сферу культури;
створення, виробництва, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризації, збереження й використання культурних благ.

2. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються:

стратегіями, концепціями, програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством;

програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури;

завданнями з розвитку сфери культури, визначеними планами пріоритетних дій Кабінету Міністрів України.

3. Стратегію розвитку культури та план заходів щодо її реалізації, які ґрунтуються на принципах послідовності, наступництва і безперервності державної політики у сфері культури, затверджує Кабінет Міністрів України раз на п'ять років

за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

4. Доповнити статтями 4¹, 4² такого змісту:

«Стаття 4¹. Моніторинг та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури

1. Моніторинг реалізації державної політики у сфері культури (далі – моніторинг) – система регулярного спостереження, оцінки і прогнозу динаміки кількісних і якісних змін стану сфери культури.

Моніторинг проводиться шляхом збирання, передавання, систематизації, збереження та аналізу інформації про стан сфери культури, прогнозування змін у цій сфері, розроблення рекомендацій для інформаційно-аналітичного забезпечення управління, прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану сфери культури, формування державної культурної політики на засадах сталого розвитку. Джерелами даних моніторингу є статистична інформація, адміністративні дані, дані соціологічних та інших досліджень тощо.

2. Оцінювання реалізації державної політики у сфері культури – це вимірювання прямих ефектів, результативності та наслідків реалізації державної політики у сфері культури, програм розвитку, проектів, оцінювання впливу, а також надання рекомендацій щодо прийняття управлінських рішень.

3. Суб'єктами моніторингу та оцінювання стану реалізації державної політики у сфері культури є:

на рівні відповідної адміністративно-територіальної одиниці – органи місцевого самоврядування, місцеві органи виконавчої влади;

на загальнодержавному рівні – центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері культури.

Порядок і методика здійснення моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури затверджує Кабінет Міністрів України.

Стаття 4². Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами

1. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами визначають:

перелік, зміст та обсяг культурних послуг, що надаються населенню на базовому рівні адміністративно-територіального устрою України (базовий набір культурних послуг);

вимоги до ресурсного забезпечення базового набору культурних послуг;

показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг;

Доступність культурних послуг визначається їх територіальною, фінансовою, інформаційною доступністю у необхідному для споживача вигляді з урахуванням зручного для споживача часу їх надання.

Якість культурних послуг визначається сукупністю властивостей, які характеризують процес та результат їх надання та обумовлюють здатність задовольнити певні потреби споживача кожного виду культурних послуг.

2. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами затверджує Кабінет Міністрів України.

Показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг та методика обрахунку вартості культурних послуг затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

5. У абзаці десятому частини першої статті 6 слова «культурно-мистецької» замінити словом «мистецької».

6. У частині другій статті 8 слова «закладів спеціалізованої позашкільної освіти галузі культури на пільгових умовах» замінити словами «здобуття мистецької освіти, у тому числі на пільгових умовах».

7. У частині третій статті 14 слова «або передбачених Програмою діяльності з розвитку культури, затвердженою в установленому цим Законом порядку» виключити, слова «у сферах культури та мистецтв» замінити словами «у сфері культури».

8. У статті 21:

1) у пункті 2 частини другої слова «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв» замінити словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури»;

2) у абзаці другому частини третьої слова «у сферах культури та мистецтв» замінити словами «у сфері культури».

9. У статті 22:

1) частину першу доповнити абзацом такого змісту:

«забезпечення територіальної доступності для населення закладів культури, що надають базовий набір культурних послуг.»;

2) частину другу і третю викласти у такій редакції:

«2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з дотриманням вимог державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії" та мінімальних стандартів забезпечення населення культурними послугами.

Виключення закладу культури з базової мережі допускається за умови, що надання населенню культурних послуг буде забезпечено іншим закладом культури в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці (області, району, міста, району у місті, селищі, селі) з дотриманням вимог щодо доступності та якості культурних послуг.

Порядок формування базової мережі закладів культури визначає Кабінет Міністрів України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст мистецької освіти.

Для системного методичного, навчально-методичного, науково-методичного супроводу та актуалізації змісту мистецької освіти, забезпечення професійного розвитку педагогічних працівників закладів освіти сфери культури органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виходячи з потреб регіонів/населених пунктів можуть утворюватися методичні установи/методичні відділи мистецької освіти. Типове положення про методичну установу/методичний відділ мистецької освіти затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.»;

3) частину четверту виключити.

10. У статті 23:

1) у частині другій:

після слів «мистецькі школи, студії» доповнити словами «, центри культурних послуг»;

доповнити абзацом такого змісту:

«З метою наближення місця надання культурних послуг до місця проживання громадян у відповідному населеному пункті може утворюватися філія закладу культури.».

2) доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«3. Переліки закладів культури базової мережі затверджують:

щодо базової мережі загальнодержавного рівня – центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади культури;

щодо базової мережі місцевого рівня – місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, на підставі отриманих від інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування переліків закладів культури формує базову мережу закладів культури.

4. З метою створення умов для забезпечення населення культурними послугами, раціонального та ефективного використання наявних ресурсів і матеріально-технічної бази закладів культури базової мережі місцевого рівня, їх модернізації за рішенням відповідної ради територіальної громади або спільного рішення рад суміжних територіальних громад може бути створений центр культурних послуг/центр творчості.

Центр культурних послуг/центр творчості – це багатофункціональний заклад культури, що має зручне розташування для відвідування жителями територіальної громади/суміжних територіальних громад, забезпечений кваліфікованими кадрами, має сучасну матеріально-технічну базу та спроможний забезпечувати надання комплексу культурних послуг, консультаційної, інформаційної, допомоги, доступ до користування приміщеннями та обладнанням для творчості, неформального навчання та спілкування жителів територіальної громади.

Напрями роботи центру культурних послуг/центру творчості формуються згідно з потребами та інтересами жителів територіальної громади.

Методичні рекомендації щодо організації функціонування центру культурних послуг/центру творчості затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

11. Статтю 24 виключити.

12. Статтю 26 викласти у такій редакції:

«Стаття 26. Фінансово-господарська діяльність закладів культури

1. Джерелами фінансування закладів культури є:

кошти державного та місцевих бюджетів;

кошти, що надходять від додаткової (господарської) діяльності;

кошти, одержані від надання платних послуг згідно з основною діяльністю закладів культури;

доходи від реалізації в установленому порядку майна, надання в оренду майна;

кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

благодійні внески, добровільні пожертвування, дарунки у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від фізичних та юридичних осіб;

гранти вітчизняних і міжнародних організацій

кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок коштів на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору для розміщення власних надходжень, отриманих як плата за послуги що надаються ними згідно з основною діяльністю;

інші джерела, не заборонені законодавством.

Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

У разі одержання державними і комунальними закладами культури коштів від надання платних послуг та коштів з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування не зменшуються та протягом бюджетного періоду не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом.

Державні і комунальні заклади культури мають право самостійно розпоряджатися надходженнями від надання платних послуг та з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, з метою провадження діяльності, передбаченої установчими документами.

2. Заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством.

Приватні заклади культури утримуються за рахунок коштів їх засновників та інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Фінансування надання базового набору культурних послуг здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Методику обрахунку собівартості культурних послуг, включених до базового набору, затверджує Кабінет Міністрів України.».

13. У тексті Закону слова «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв» в усіх відмінках замінити словами «центральный орган, що забезпечує формування державної політики у сфері культури» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ